

РЕШЕНИЕ

№ 6016

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5976** по описа за **2022** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на зам. - председателя на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ направление „Надзор на инвестиционната дейност“, чрез процесуалния си представител юрк. Г., срещу Решение от 30.05.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 11895/2021 г. на Софийски районен съд, 13 състав, с което се отменя НП № Р-10-640/29.07.2021 г., издадено от зам. - председателя на КФН, ръководещ направление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на ответника по касация Г. М. Т., на основание чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, е наложено наказание глоба в размер на 7 000 лв., за нарушение на чл. 114б, ал.1, вр. ал.2 ЗППЦК.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на закона. Развити са доводи за неправилно прието от СРС, че наказаното лице е било в невъзможност да изпълни задължението си, поради което не е налице вина. В конкретния случай временната неработоспособност поради общо заболяване с режим на лечение домашен-амбулаторен, не представлява обективна пречка за своевременно и точно изпълнение на административното задължение по чл. 114б, ал.

1 от ЗППЦК. Неправилно съдът е приел, че нарушението е маловажно. Нарушението е формално – неизпълнение на задължение за деклариране на обстоятелства пред КФН, като е неотнормосимо настъпването или не на вредни последици. Моли се отмяна на въззивното решение и потвърждаване на отмененото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касатора се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две инстанции. Прави възражение за прекомерност на поисканите разности от ответника по касация.

Ответникът – Г. М. Т. се представлява от адв. Я., която в съдебно заседание излага съображения за неоснователност на жалбата. Претендира адвокатско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Установено е, че „Холдинг Център“ АД е публично дружество по смисъла на чл. 110, ал. 1 от ЗППЦК, вписано под № РГ-05-109 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/.

На 22.01.2021 г. публичното дружество „Холдинг Център“ АД е провело извънредно Общо събрание на акционерите, на което Г. М. Т. е била избрана за член на Съвета на директорите на „Холдинг Център“ АД. Протоколът от проведеното събрание е представен в КФН на 26.01.2021 г. по електронен път.

При извършена проверка в регистрите на КФН е установено, че Г. М. Т., след избирането ѝ за член на Съвета на директорите на 22.01.2021 г., не е декларира пред КФН в изискуемия 7-дневен срок, до 29.01.2021 г., информацията по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК.

За констатираното нарушение е съставен АУАН № Р-06-220/17.03.2021 г., в който е отразено, че Г. М. Т. не е изпълнила задължението си по чл. 114б, ал. 2, вр. ал. 1 ЗППЦК, до 29.01.2021 г. вкл., да декларира пред комисията информацията: 1. за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; 2. за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са; 3. за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. Нарушението е извършено на 30.01.2021 г.

АУАН е съставен в присъствие на нарушителя, който го е подписал без възражения.

В законоустановения срок е постъпило писмено възражение срещу АУАН, към което са приложени болнични листа за периода 18.01.2021 – 05.02.2021 г. и е посочено, че в декларацията ѝ към 09.12.2020 г., няма промяна в обстоятелствата.

Въз основа на АУАН е издадено и оспореното НП № Р-10-640/29.07.2021 г. от зам.-председателя на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на основание чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от ЗППЦК, на Г. М. Т. е наложена „глоба“ в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 114б, ал.1, предл. първо, хипотеза втора, във връзка с ал. 2, изр. първо, предл. второ от ЗППЦК. В НП е

посочено, че нарушението е извършено на 30.01.2021 г. Разгледан е въпросът за приложението на чл. 28 ЗАНН и възражението на наказаното лице, като същото е прието за неоснователно.

НП е връчено на Т. на 06.08.2021 г.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан като свидетел актосъставителя.

Със Заповед № 3-61/17.03.2021 г. заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ е определил служителите в КФН, които имат право да съставят АУАН по ЗППЦК, сред които е и служителят издал процесния АУАН.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 30.05.2022 г., постановено по НАХД № 11895/2021 г., с което е отменил НП № Р-10-640/29.07.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на Г. М. Т., на основание чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от ЗППЦК, е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 114б, ал.1, предл. първо, хипотеза втора, във връзка с ал. 2, изр. първо, предл. второ от ЗППЦК.

За да отмени оспореното НП, СРС е приел, че нарушението не е извършено виновно, тъй като е била в болничен. А също така е приел, че нарушението представлява маловажен случай и е приложил чл. 28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 30.05.2022 г., постановено по НАХД № 11895/2021 г., с което СРС е отменил НП № Р-10-640/29.07.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на Г. М. Т., на основание чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от ЗППЦК, е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 114б, ал.1, предл. първо, хипотеза втора, във връзка с ал. 2, изр. първо, предл. второ от ЗППЦК.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за основателна, а решението на СРС за неправилно, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Г. Т., допустима жалба.

Районният съд не е нарушил процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, обсъдил е доводите на страните. В мотивите към решението е направено изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно изрично упълномощаване, с представената към преписката заповед, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити

като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта.

Неправилни обаче са изводите на районния съд, че от субективна страна не се установява виновно поведение от страна на наказаното лице, както и че в процесния случай е приложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Основателни са направените в касационната жалба възражения. При извършване на нарушение, осъществено чрез бездействие, нарушението трае докато бъде установено или преустановено. От събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства по безспорен начин се установява, че констатираното нарушение е било извършено чрез бездействие, а именно неподаване на декларация в законоустановения срок, а именно до 29.01.2021 г.

Съгласно чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация: за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са и за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. В ал. 2 е определен срок за деклариране на горните обстоятелства - в 7-дневен срок от избирането. Изборът на членовете на Съвета на директорите е проведен на 22.01.2021 г., от когато и започва да тече срокът за подаване на декларация от Г. Т., която е следвало да я подаде най-късно до 29.01.2021 г.

От събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства по безспорен начин се установява, че констатираното нарушение е било извършено чрез бездействие, а именно неподаване на декларация в законоустановения срок, а именно до 29.01.2021 г. Действително се установява, че в периода от 18.01.2021 г. до 05.02.2021 г. Т. е ползвала отпуск по болест. Привлеченото към административнонаказателна отговорност лице обаче не е подало декларация и след 05.02.2021 г. – датата на изтичане на последния от трите болнични листове за временна нетрудоспособност, което противоречи на изводите на районния съд, че от субективна страна не се установява виновно поведение. Задължението за подаване на декларацията не е изпълнено дори и след издаване на АУАН, а именно на 17.03.2021 г., като липсват данни по делото за подаването ѝ изобщо. Т.е., макар и вече да не е била възпрепятствана да подаде декларация поради заболяване, Т. не е подала такава. Попълнената декларация към 09.12.2020 г., преди избирането на Г. Т. за член на Съвета на директорите на публичното дружество „Холдинг център“ АД, не може да санира неподаването на декларация в срок, тъй като задължението по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК възниква след избирането на лицето за член на съвета.

Настоящият състав счита, че в настоящия случай не може да намери приложение и разпоредбата на чл. 28, б. „а“ ЗАНН, уреждаща хипотезата на освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи на нарушения, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание, респ. имуществена санкция, по арг. от чл. 83, ал. 2 ЗАНН, като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение то ще бъде наложено. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и

подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. Настоящият съдебен състав приема, че нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Въпреки че деянието е формално, на просто извършване, то вредните последици от него /като заплашване на охраняваните обществени отношения/ са значителни и не могат да обосновават по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на Т., засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Изрично в закона е предвидено, че всеки емитент е длъжен да разкрива регулираната информация на комисията и на обществеността. В този е неприложим институтът за маловажност на процесното деяние.

Съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, който допуска нарушение на член 100м, ал. 1 и 2, чл. 100г, ал. 2 - 6 и ал. 8 - 10, чл. 114, ал. 2, 13 и ал. 14, изречение първо, чл. 114а, ал. 1, 2, 4 и 7, чл. 114б, чл. 115, ал. 13, чл. 116б, чл. 126б, ал. 4, чл. 128, ал. 4, чл. 134, ал. 1 и 2, чл. 139, ал. 2 и 4, чл. 149, ал. 1, 2, 6 и 8, чл. 149а, ал. 2, 3 и 5, чл. 149б, ал. 2, чл. 150, ал. 10, чл. 157б, ал. 2 и § 8 от преходните и заключителните разпоредби, се наказва с глоба в размер от 7000 до 10 000 лв. В случая, определената санкция е в законоустановения минимум от 7 000 лв., поради което същата е законосъобразна. Действително, съгласно разпоредбата на чл. 222а ЗППЦК, при определяне на вида и размера на наказанието, следва да се отчетат определени обстоятелства. Доколкото обаче размера на глобата е минималния предвиден такъв, то наличието на тези обстоятелства не следва да се отчитат.

Предвид изложеното по-горе, СРС неправилно е отменил процесното НП. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, а вместо него се постанови друго, с което се потвърди НП.

Касаторът е направил искане за присъждане на разноски за две инстанции. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на юрк. Г., съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност в минималния размер от 80,00 лв., като за две инстанции възлиза на 160,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 30.05.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 11895/2021 г. на Софийски районен съд, 13 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-640/29.07.2021 г., издадено от зам. - председателя на КФН, ръководещ направление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на ответника по касация Г. М. Т., на основание чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от ЗППЦК, е наложено наказание глоба в размер на 7 000 лв., за нарушение на чл. 114б, ал.1, вр. ал.2 ЗППЦК

ОСЪЖДА Г. М. Т., с ЕГН [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на Комисията за финансов надзор сумата от 160 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за две инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.